

ÆSOPI FABVLÆ (XVI)

146-ΛΕΩΝ ΚΑΙ ΒΑΤΡΑΧΟΣ

λέων ἀκούσας βατράχου κεκραγότης ἐπεστράφη πρὸς τὴν φωνὴν οἰόμενος μέγα τι ζῷον εἶναι. προσμείνας δὲ αὐτῷ μικρὸν χρόνον ὡς ἐθεάσατο αὐτὸν ἀπὸ τῆς λίμνης ἐξελθόντα, προσελθὼν κατεπάτησεν εἰπών· «μηδένα ἀκοὴ ταραττέτω¹ πρὸ τῆς θεάς.»

πρὸς ἄνδρα γλωσσαλγῆ οὐδὲν πλέον τοῦ λαλεῖν²
δυνάμενον.

¹ ταραττέτω. Imperativo de tercera persona.

² τοῦ λαλεῖν. Infinitivo sustantivado en genitivo, régimen de πλέον